

گزش‌های متعدد زنبور عسل: گزارش چهار مورد

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۷/۰۱/۲۶ تاریخ پذیرش: ۱۳۸۷/۰۵/۱۲

چکیده

زمینه و هدف: گزش حشرات می‌تواند سبب واکنش‌های موضعی یا سیستمیک شود. رابدومویلیز می‌تواند موجب نارسائی حاد کلیه در ۵-۷٪ موارد شود. گزش زنبور عسل یک علت نادر رابدومویلیز است، که به دنبال ۵۰ گزش یا بیشتر می‌تواند رخ دهد. گزش بیش از ۲۵۰ زنبور عسل قادر به ایجاد مرگ در انسان می‌باشد. معرفی بیمار: در این مقاله ما دو مورد گزش متعدد زنبور عسل (<۲۰۰۰) را که با وجود بروز رابدومویلیز و همولیز نارسائی حاد کلیه کاملاً بهبود یافتد و دو مورد دیگر را که با گزش بیش از ۵۰۰ بار بدون بروز هیچگونه عارضه‌ای بهبود یافتند، گزارش می‌نماییم.

کلمات کلیدی: زنبورگزیدگی، رابدومویلیز، نارسائی حاد کلیه

- شهرزاد شهیدی،^{۱*} فرزانه اشرفی^۲
نسترن ایزدی،^۳ هایده عدیلی پور^۴
۱- گروه نفرولوژی
۲- گروه هماتولوژی انکولوژی
۳- گروه بیهوشی و مراقبت‌های ویژه
۴- گروه بیماری‌های داخلی

*نویسنده مسئول، اصفهان، خیابان استانداری، بیمارستان
نور و علی اصغر تلفن: ۰۳۱۱-۲۲۲۲۱۲۷
email: shahidi@med.mui.ac.ir

مقدمه

بیماران معرفی شده در این مقاله به دنبال گزش‌های متعدد زنبور عسل دچار رابدومویلیز و نارسائی کلیه شدند که با درمان‌های محافظتی بهبود یافته و با حال عمومی خوب مرخص شدند.

معرفی بیمار

در ساعت ۴/۵ عصر ۱۳۸۰/۱/۱۷ در جاده اصفهان- شهرضا به دنبال یک حادثه رانندگی بین کامیون حاوی کندوهای زنبور عسل و کامیون دیگر، کندوهای زنبور عسل (پنج کندو) در جاده پخش شد و زنبورهای عسل به سرنشیان اتومبیل‌هایی که در نزدیکی این حادثه بودند، حمله کردند. قربانیان در معرض گزش مکرر زنبورها قرار گرفتند و به اورژانس محلی انتقال داده شدند. درمان‌های اولیه شامل مایع درمانی، کورتیکواستروئید و آنتی‌هیستامین به عمل آمد. چهار نفر از این بیماران به علت حال عمومی بد در ساعت ۱۲ شب همان روز به بخش مسمومین بیمارستان نور و علی اصغر اصفهان منتقل شدند. بیمار اول مرد ۳۹ ساله‌ای است که به دنبال ۲۹۰۰ گزش زنبور ابتدا در بخش مسمومین بستری شد. طبق گفته بیمار در ساعت اولیه بعد از حادثه ادرار بیمار کدر (cola color) بوده است و از ابتدای بستری نیز بیمار اولیگوریک بود و به دلیل اولیگوری در تاریخ ۸۰/۱/۱۸ بیمار به سرویس نفرولوژی منتقل شد. در شرح حال بیمار سابقه آنافیلاکسی و ابتلا به بیماری کلیوی وجود نداشت. در زمان

گزش حشرات (Insect sting) می‌تواند سبب واکنش‌های موضعی یا سیستمیک شود که این واکنش‌ها می‌توانند خفیف تا کشنده باشد.^۱ گزش حشرات یکی از شایع‌ترین علل آنافیلاکسی می‌باشد.^۲ سالیانه حدود ۳٪ بالغین دچار آنافیلاکسی ناشی از گزش می‌شوند و در آمریکا سالیانه حدود ۴۰ مرگ ناشی از گزش گزارش می‌شود.^۳ به علاوه آنافیلاکسی ناشی از سم یک علت بالقوه مرگ ناگهانی (sudden death) می‌باشد.^۴ آلرژن‌های اصلی سم زنبور عسل شامل فسفولیپاز A2، هیالورونیداز، اسید فسفاتاز، آلرژن C و ملیتین می‌باشد.^۵ فسفولیپاز و ملیتین باعث از بین رفتن غشای سلولی شده که خود منجر به همولیز،^۶ رابدومویلیز،^۷ و آسیب کبدی^۸ می‌شود. گزش‌های متعدد سبب واکنش‌های توکسیک می‌شود و این واکنش‌های توکسیک به علت مواد وازاوکتیو موجود در سم ایجاد می‌گردد.^۹ در مورد ارتباط تظاهرات کلینیکی با تعداد نیش زنبور عسل مقالات متعددی چاپ شده است^{۱۰-۱۱} که بیش از ۵۰-۱۰۰ نیش زنبور باعث ایجاد واکنش توکسیک می‌شود و از آنافیلاکسی غیر قابل افراق است^{۱۱} و گزش با بیش از ۲۵۰ نیش زنبور می‌تواند کشنده باشد^{۱۲} و گزش با بیش از ۱۰۰۰ نیش باعث همولیز، رابدومویلیز، ترومبوسیتوپنی، نارسائی کلیه، سکته قلبی و مرگ می‌شود.^{۱۳} دو نفر از

جدول-۱: تست‌های آزمایشگاهی بیمار اول

روز بستره	۱*	۲*	۳	۴*	۵	۹*	۱۲*	۱۵	۱۹	۲۱	۴۵
BUN(mg/dl)	۸۰	۸۷	۹۹	۱۳۲	۱۰۷	۱۷۵	۱۲۷	۸۵	۸۰	۹۱	۳۰
Cr(mg/dl)	۵/۹	۷/۵	۷/۵	۹/۷	۸/۹	۱۶	۱۶	۱۴	۱۱/۸	۸/۵	۱/۵
SGOT(IU/L)	۲۰۸۰	۷/۵	۷/۵	۱۶۹	۱۱۰						
SGPT(IU/L)	۱۷۰										
Alp	۳۲۰										
Bill T(mg/dl)	۱/۶										
Bill D(mg/dl)	۰/۳										
CPK(IU/L)	۴۶۸۸۰	۴۵۵۲۰	۲۵۳۶۰	۳۶۲۰	۳۰۵						
LDH(IU/L)	۲۶۰۰	۳۰۶۰	۲۳۰۰	۱۲۶۰	۵۶۶						
Hb(g/dl)	۱۴/۸	۱۲/۸	۹/۳	۸/۷	۶/۳	۷/۳					
WBC	۲۸۷۰۰	۳۲۲۰۰	۲۴۵۰۰	۱۶۶۰۰	۱۵۵۰۰	۸۹۰۰					
Plt	۲۱۸۰۰										
PT	۱۳										
PTT	۳۰										
U/A	Blood+++ RBC5-6										

*در این روزها همودیالیز انجام شده است

جدول-۲: تست‌های آزمایشگاهی بیماران دوم، سوم، چهارم

روزبیستره	Lab test	بیمار دوم	بیمار سوم	بیمار چهارم																
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱
BUN(mg/dl)	۲۹	۵۸	۲۸	۷	۸	۱۴	۵۱	۵۳	۶۱	۶۴	۵۶	۵۹	۵۸	۶۸	۵۷	۴/۲	۸/۸	۸	۶	۲
Cr(mg/dl)	۱/۱	۱/۱	۰/۸	۰/۷	۰/۷	۰/۸	۱/۱	۲/۶	۲/۹	۳/۳	۳/۵	۳/۵	۳/۳	۱/۸	۱/۱	۱/۱	۰/۵	۰/۶	۰/۷	۰/۷
SGOT(IU/L)	۱۸۵۰		۳۳۶	۱۲۸		۲۱۱	۳۳	۳۶												
SGPT(IU/L)	۲۴۲		۱۴۶	۱۱۰		۵۹	۵۳	۶۶												
Alp	۱۲۷																			
Bill T(mg/d)	۴/۲																			
Bill D(mg/d)	۰/۵																			
CPK(IU/L)	۵۷۱۰																			
LDH(IU/L)	۲۷۱۵																			
Hb(g/dl)	۱۳																			
WBC	۲۲۳۰۰																			
PT	۱۳																			
PTT	۳۰																			
U/A	Blood+++ RBC5-6																			
Blood++ RBC4-5																				

بیمار در حد subcoma بود و دیسترس تنفسی همراه با استریدور در معاينه وجود داشت. آزمایشات بیمار در جدول ۱ آمده است. بیمار تحت درمان با هیدروکورتیزون، مترونیدازول، وانکومایسین، سفتازیدیم، رانیتیدین و دیفن‌هیدرامین قرار گرفت. به علت دیسترس تنفسی و استریدور اپی‌نفرین و آمینوفیلین تجویز شد. به علت

پذیرش: axillary HR=۱۲۰ min, RR=۲۶ min, BP=۱۲۰/۷۰ mmHg, Temp=۳۶°C در معاينه در صورت، اسکالپ، تنه و اندام‌ها پاپول و پوستول‌های متعدد در اثر گزش زنبورها دیده می‌شد (نیش‌های زنبورها قبلًا خارج شده بود). تورم در ناحیه اطراف پلک‌ها به حدی زیاد بود که چشمان بیمار قابل باز کردن نبود. از نظر سطح هوشیاری

شکل ۱: تصویر بیمار اول قبل از ترخیص از بیمارستان.

ادرار نداشتند ولی تغییر رنگ ادرار (قرمز تیره) در دو روز اول بعد از حادثه وجود داشت. در این دو بیمار کراتی نین طبیعی باقی ماند. هر دو این بیماران تحت درمان با دیورز قلیائی، کورتیکواستروئید، آنتی‌بیوتیک (کفلین و مترونیدازول به علت عفونت محل گزش زنبورهای عسل) دیفن‌هیدرامین و هیدروکورتیزون قرار گرفتند و چهار روز بعد از حادثه با حال عمومی خوب از بیمارستان ترخیص شدند. آزمایشات بیماران در جدول ۲ آمده است.

بحث

سم نیش زنبور عسل اعم از انواع افریقائی و اروپائی شامل پلی‌پپتیدهای توکسیک (melitin, apamin)، آنزیم‌ها (فسفولیپاز A2 و هیالورونیداز) و مواد با وزن مولکولی کم (هیستامین و اسیدآمینه) می‌باشد.^۸ فسفولیپاز و ملیتین باعث از بین رفتن غشاء سلولی شده که خود منجر به همولیز،^۷ رابدمیولیز^۸ و آسیب کبدی^۹ می‌شود. در

الیگوری و افزایش کراتی نین مایع درمانی انجام نشد. جهت اصلاح الیگوری فورز ماید (جمعاً ۱۴۰ mg) و مانیتول تجویز شد که موثر واقع نشد. از دو روز بعد از حادثه بیمار آنوریک شد که تا چهار روز ادامه یافت و متعاقب آن به مدت پنج روز الیگوریک بود و از ۱۳ روز بعد از حادثه حجم ادرار بیمار تدریجی افزایش یافت و از ۱۸ روز بعد از حادثه بیمار پلی‌اوریک شد که سه روز ادامه یافت. بیمار دو روز بعد از حادثه تحت درمان با همودیالیز قرار گرفت. در مجتمع پنج جلسه همودیالیز انجام شد. سطح هوشیاری وی در روز سوم بعد از حادثه کاملاً طبیعی شد و دیسترس تنفسی بیمار نیز کاملاً بهبود یافت. در طی بستری به علت ادم شدید پلک‌ها و درد شدید در ناحیه چشم‌ها مشاوره چشم پزشکی انجام شد که نقص اپی‌تیالی در قرنیه وجود داشت و درمان شروع شد ولی به علت عدم پاسخ به درمان در معاینه مجدد در ناحیه خلفی پلک فوقانی راست یک نیش زنبور دیده شد که خارج گردید و با خروج آن چشم بیمار بهبودی یافت. بعد از گذشت ۲۲ روز بیمار با حال عمومی خوب از بیمارستان ترخیص شد و کراتی نین ۴۵ روز بعد از حادثه بیمار طبیعی شد. در شکل ۱ تصویری از بیمار قبل از ترخیص دیده می‌شود.

بیمار دوم خانم ۲۷ ساله‌ای است که به دنبال ۲۴۰۰ گزش زنبور ابتدا در بخش مسمومین بستری شد و به علت افزایش کراتی نین دو روز بعد به بخش نفرولوژی منتقل شد. در شرح حال قبلی بیمار هیچ گونه سابقه بیماری کلیوی، آلرژی یا آنافیلاکسی وجود نداشت. در زمان پذیرش $\text{Temp}=37^\circ\text{C}$, $\text{PR}=80 \text{ min}$, $\text{RR}=20 \text{ min}$, $\text{BP}=120/80 \text{ mmHg}$ بود. در صورت، اندام‌ها و تنہ، پاپول و پوستول‌های متعدد خارش‌دار همراه با تورم بسیار شدید دیده می‌شد. (نیش‌ها قبلاً خارج شده بود). بیمار از ابتدا هوشیار بود و دیسترس تنفسی نداشت. آزمایشات بیمار در جدول ۲ آمده است. حجم ادرار بیمار در طی بستری کاهش نیافت و از ابتدا بیمار تحت درمان با دیورز قلیائی به مدت ۴۸ ساعت وانکومایسین وریدی و مترونیدازول خوراکی، رانیتیدین، دیفن‌هیدرامین و هیدروکورتیزون قرار گرفت. این بیمار همودیالیز نشد و ۱۱ روز بعد از بیمارستان مرخص شد.

بیمار سوم خانم ۲۵ ساله و بیمار چهارم خانم ۲۱ ساله‌ای بودند که در حادثه فوق دچار گزش با بیش از ۵۰۰ نیش شدند. این دو بیمار در صورت، اندام‌ها و تنہ پاپول‌ها و پوستول‌های خارش‌دار در محل گزش داشتند. کاهش سطح هوشیاری، دیسترس تنفسی و کاهش حجم

۵۰-۱۰۰ نیش زنبور می‌تواند باعث واکنشی توکسیک شود که از آنافیلاکسی غیرقابل افتراق می‌باشد^۳ و گزش با بیش از ۲۵۰ نیش کشنده بوده^{۱۱} و با بیش از ۱۰۰۰ نیش باعث همولیز، رابدومیولیز، ترومبوستیوپنی، نارسائی کلیه، سکته قلبی و مرگ می‌شود.^۴ در بررسی دیگری پلاسمافرز در گزش بیش از ۲۰۰۰ نیش به عنوان درمان جهت کاهش توکسین زنبورها معروف شده است.^{۱۶} در بیمار اول و دوم که دچار بیش از ۲۰۰۰ گزش زنبور عسل شده بودند، بدون استفاده از پلاسما فرز و فقط با درمان‌های محافظتی بهبود یافتند.

References

1. Fisher TJ, Lawlor GJ. Insect allergy. In: Lawlor GJ, Fisher TJ, editors. Manual of Allergy and Immunology. 2nd ed. Boston: Little Brown; 1988. p. 233.
2. Golden DB. Insect sting allergy and venom immunotherapy: a model and a mystery. *J Allergy Clin Immunol* 2005; 115: 439-47.
3. Reisman RE. Insect stings. *N Engl J Med* 1994; 331: 523.
4. Tunget CL, Clark RF. Invasion of the 'killer' bees. Separating fact from fiction. *Postgrad Med* 1993; 94: 92-4.
5. Moffitt JE, Golden DB, Reisman RE, Lee R, Nicklas R, Freeman T, et al. Stinging insect hypersensitivity: a practice parameter update. *J Allergy Clin Immunol* 2004; 114: 869-86.
6. King TP, Sobotta AK, Kochoumian L, Lichtenstein LM. Allergens of honey bee venom. *Arch Biochem Biophys* 1976; 172: 661-71.
7. Vogt W, Patzer P, Lege L, Oldigs HD, Wille G. Synergism between phospholipase A and various peptides and SH-reagents in causing haemolysis. *Naunyn Schmiedebergs Arch Pharmacol* 1970; 265: 442-54.
8. Schumacher MJ, Egen NB. Significance of Africanized bees for public health. *Arch Intern Med* 1995; 155: 2038-43.
9. França FO, Benvenuti LA, Fan HW, Dos Santos DR, Hain SH, Picchi-Martins FR, et al. Severe and fatal mass attacks by 'killer' bees (Africanized honey bees: *Apis mellifera scutellata*) in Brazil: clinicopathological studies with measurement of serum venom concentrations. *Q J Med* 1994; 87: 269-82.
10. Lockey RF. Systemic reactions to stinging ants. *J Allergy Clin Immunol* 1974; 54: 132.
11. Sert M, Tetiker T, Paydas S. Rhabdomyolysis and acute renal failure due to honeybee stings as an uncommon cause. *Nephron* 1993; 65: 647.
12. Knochel JP. Rhabdomyolysis and myoglobinuria. *Annu Rev Med*. 1982; 33: 435.
13. Catlett JP. Hemolytic anemia. In: Humes HD, editor. Kelley's Textbook of Internal Medicine. Lippincott Williams & Wilkins; 2000. p. 1769.
14. Pertusi R, Dickerman RD, McConathy WJ. Evaluation of aminotransferase elevations in a bodybuilder using anabolic steroids: hepatitis or rhabdomyolysis? *J Am Osteopath Assoc* 2001; 101: 391-4.
15. Akmal M, Massry SG. Reversible hepatic dysfunction associated with rhabdomyolysis. *Am J Nephrol*. 1990; 10 (1): 49.
16. Díaz-Sánchez CL, Lifshitz-Guinzberg A, Ignacio-Ibarra G, Halabé-Cherem J, Quinones-Galvan A. Survival after massive (>2000) Africanized honeybee stings. *Arch Intern Med* 1998; 158: 925-7.

بیماران معروفی شده افزایش سریع کراتینین و نیز افزایش CPK سرم به نفع رابدومیولیز است^{۱۲} و از سوی دیگر افزایش بیلیروین و LDH و افت سریع هموگلوبین نیز می‌تواند نشان دهنده همولیز باشد.^{۱۳} افزایش SGOT, SGPT می‌تواند نشان دهنده رابدومیولیز^{۱۴} و یا درگیری کبدی در اثر توکسین زنبور باشد.^۴ مضافاً بر اینکه رابدومیولیز به تنها ۲۵٪ موارد می‌تواند باعث درگیری کبد شود.^{۱۵} در مورد ارتباط تظاهرات کلینیکی با تعداد نیش زنبور عسل مقالات متعددی چاپ شده است.^{۱۶} طبق گزارشات موجود گزش توسط بیش از

Patients with massive honeybee stings: *report of four cases*

Shahidi Sh.^{1*}
Ashrafi F.²
Izadi N.³
Adilipour H.⁴

1- Department of Nephrology
2- Department of Hematologist
3- Department of Anesthesiology
4- Department of Internist

Abstract

Received: April 14, 2008 Accepted: August 02, 2008

Background: Insect stings can cause local or systemic reactions that range from mild to fatal, and are among the most common causes of anaphylaxis. The major allergens of honeybee venom are phospholipase A₂, hyaluronidase, acid phosphatase, allergen C and melitin. Phospholipase and melitin induce hemolysis, rhabdomyolysis and liver damage due to cell membrane breakdown, damage of the vascular endothelium and activation of the inflammatory response. Rhabdomyolysis has been implicated as the cause of acute renal failure in approximately 5-7% of cases. However, bee stings are a rare cause of rhabdomyolysis, and are usually associated with 50 or more stings. It has been reported that more than 250 bee stings are capable of causing death in humans.

Case report: We report two cases of massive honeybee stings (>2000) with rhabdomyolysis, hemolysis and acute renal failure who survived with full recovery, and two cases of >500 honeybee stings who survived without significant complications.

Keywords: Bee sting, rhabdomyolysis, acute renal failure

*Corresponding author
Ostandari Ave. Nour and Aliasghar Hospital- Isfahan University of Medical Sciences
Tel: +98- 0311-2222127
Email: shahidi@med.mui.ac.ir